

GORIŠKA STRAŽA

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek ob 8. uri predpoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrlet 4 L.
Za inozemstvo celo leto 30 L.
Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.
Odgovorni urednik: RICHARD OREL.

V Gorici v četrtek 29. marca
1923
Štev. 25. Letnik VI.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej.
List. izdaja konsorcijski »GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk. S. Spazzal v Trstu.
Uprava in Uredništvo: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Imeli boste luč življenja!

„Jaz sem luč sveta. Kdor meni sledi, ne hodi v temi, temveč bo imel luč življenja.“

Na te besede Jezusa Kristusa misli mo te dni, ko se praznuje njegova smrt in njegovo vstajenje med krščanskimi narodi vsega sveta. Te velike besede, ki ne minejo nikdar, blestijo v srcu primorskih Slovencev te težke dni, ko nam hočejo ugasniti luč življenja.

Slovensko ljudstvo trdno in globoko veruje v resničnost Kristusovih besed, ker ve, da veljajo neomajno in brezpogojno ne le za poedince, temveč tudi za plemena in za narode vseh časov in vseh dežel.

V stiskah in viharjih, ki so se zgrnili na naš mali narod, mu sveti luč, ki je na more njihče ugasniti, njihče zagrniti, njihče zatemniti. To je vera v pravičico, ki bo zmaga nad vsem nasiljem tega sveta in dala majhnim, preziranim, ujaljenim, ponižanim končano vstajenje. Ta vera je kakor voda v puščavi in kakor bela pot sredi goščave. To je dedščina, ki jo je dal Kristus vsem, ki trpijo in so zapuščen in ne vidijo izhoda.

„Prišla bo ura, ko bo menil vsak, kdor vas umori, da je napravil bogobojno delo.“ „Čemu ste se preplašili? Čemu se vzdigujejo v vašem srcu take misli? Ne bojte se! Le verujte!“

Slovensko ljudstvo, korakaj po poti poštenosti, delaj in živi krščansko in tebi se ni treba bati nobene sile na svetu. Globoka vera v pravico naj te vodi, krepki in povzdiguje v vseh dneh, naj pride karkoli. Nihče te ne bo premagal, nihče zlomil, nihče uklonil. Zakaj zapisano je za vsakega človeka in za vsak narod:

„Če je vaša vera le tolika kakor gorično seme in če porečete tej gori: Premakni se od sem tja! se bo premaknila. In kdorkoli poreče tej gori: Dvigni se in pogreznj se v morje! in veruje, temu se bo izpolnilo. Vam ne bo nič nemogoče. Kdor veruje vame, iz tega bodo žuboreli — kakor pravi pismo — studenci žive vode!“

Žive vode naj namakajo, slovensko ljudstvo, tvojo zemljo in vzrastlo bo v tvoji sredi drevo in na njegovih vejah bodo prepevale ptice pesmi življenja.

Ali slišiš, ljudstvo slovensko, besede življenja? Ali vidiš pot, ki te pelje iz nižav k veselemu vstajenju?

Ali se boš prerodilo v studencih, ki dajejo moč narodom? Veruj in tvoja hiša ostane trdna in se ne bo podrta nikdar! Prišli bodo vetrovi in zaglanjali se bodo viharji, a ti boš kljubovalo kakor stolp, ki je trden in se ne poruši.

To je vesela vest Kristusa osvoboditelja, ki ni prevarila in ogoljufala še nikogar.

Veselite se in radujte se v svojih srcih, zakaj vstajenje Kristusovo je označilo prihodnjega življenja.

Prišel bo čas in prišla bo ura, ko bodo poskakovali reveži in praznovali svojo veliko noč.

Vzklikajte in prepevajte, zakaj Jezus Kristus je vstal od mrtvih!

Kaj se godi po svetu?

Pretekli teden so odkrili v Nemčiji zaroto, ki je imela namen pomoriti celo vrsto vodilnih političnih oseb in vprizoriti brž nato oborožen upor proti sedanji nemški vladi. V krvavem prevratu naj bi se strmoglavil parlament in vodstvo države naj bi prešlo v roke vojaške diktature. Načrt se je sicer ponesrečil, njegovi organizatorji so deloma že v zaporih, toda prav gotovo se bodo taki poskusi v doglednem času ponovili s še večjo silo. Nemški narod pretresa že tri leta velika duševna kriza, ki se ostri in narašča v zadnjem času z nezadržno silo usode. Iz Bavarskega prodira proti severu in v vse dežele nemške države novo gibanje, ki hoče zrušiti današnji državni red, spremeniti vso politiko in obnoviti vse življenje nemškega naroda. Zarota, ki so jo odkrili te dni v Berlinu, je izšla iz tega gibanja. Če se v bližnji ali daljši dobi posreči organizatorjem novega gibanja preobrat, se bo v Srednji Evropi spremenil čez noč ves političen položaj. Nemci se uprejo z oboroženo silo Francozom in cela vrsta držav se pogrezne z njimi v krvavi vrvež. Velike važnosti je torej da spoznavamo nove sile, ki gibljejo nemški narod in iščejo svojo pot v domačo in mednarodno politiko.

Kdo je kriv?

Novo gibanje se je začelo razvijati brž po padcu nemškega cesarstva, ko so Nemci po orjaškem in pogumnem boju na vseh frontah Evrope morali kloniti svoj tilnik pod jarem zmagovalcev. Nemške armade so zmogovale, nemško ljudstvo je žrtvovalo vse, kar je imelo, vztrajalo v železni disciplini najhujši bedi in vendar je bilo vse zastoj. Plačilo za neštete napore je bila sramota in ponižanje, kakor ga ni še noben narod skušil v zgodovini. Kdo je temu kriv? Kdo ima na vesti neizmerno gorje nemškega naroda. In začelo se je strastno iskanje krivcev. Nacionalistična mladina, bivši častniki, uradniki in mnogi razumniki so prišli do sledečega zaključka: Vojno so zakrjivili židovski kapitalisti. Židje so se znali pred vojno polastiti nemških bank, največjih nemških industrijskih podjetij, imeli so v svojih rokah nemško trgovsko brodogojstvo in obvladovali tako celokupno gospodarstvo nemške države. Samo v Berlinu imajo židje 280 bank v svojih rokah in v Frankfurtu je izmed 400 obstoječih bank le ena ali dve v krščanski lasti. Židovski velepodjetnik Ruthenau je leta 1913 sedel v 39tih odborih največjih industrijskih družb Nemčije. Bil je osebni svetovalec cesarja Viljama II. Drugi zaupnik nemškega cesarja je bil židovski veleindustrijalec Ballin. Kdor obvlada gospodarstvo, obvlada tudi politiko. Predvojno gospodarstvo nemškega cesarstva ni bilo več nemško, temveč židovsko, nemško politiko so vodili židje potom svoje veleindustrije in s svojimi bankami. Zato so oni krivi svetovne vojne.

Dva od sto.

Še več! Judje so spremenili svetovno vojno v veliko kupčijo. Medtem ko je krvavelo krščansko ljudstvo na

vseh frontah Evrope, so nemški judje polnili svoje žepce z neverjetnimi dobički. To dokazujejo najboljše številke: židje so imeli pred vojno 38 od sto vsega nemškega narodnega bogastva v svojih rokah; danes se je dvignila njih posest na 60 od sto nemškega narodnega premoženja. Nad polovico vodilnih mest je v novi Nemčiji zasedenih od judov. Judje imajo nebroj časopisov v rokah, zasedli so skoro vse univerze in tako tudi duševno obvladujejo nemški narod. Nemški značaj in nemški duh propada, se izprija, se maže, pod judovskim uplivom se bo za vedno in popolnoma skvaril. Če pomislimo, da tvorijo židje v Nemčiji le dva od sto vsega prebivalstva, tedaj se pokaže židovski vpliv v vsej svoji ogromni sili. Zlomimo židovski jarem, osvobodimo nemški narod tujih pijavk, da se razmahne nemški duh v svojem čistem značaju. Tako govorijo že tri leta nemški nacionalisti ljudstvu in ga kličejo na rešilen boj.

Poveljništvo za politične umore.

Začetkoma se nacionalna misel ni mogla razviti, ker je bila socialna demokracija močna in nevarna. V zadnjem letu so se pa protizidovske, nacionalistične organizacije silno okrepile. Na Bavarskem so zavladale popolnoma nacionalistične stranke in tudi v drugih deželah zelo naraščajo. Čim hujše pritiskajo Francozi na Nemce, tem bolj se krepki narodna misel, tembolj se veča in ostri sovražnosti proti tujcem. Začel se je boj proti domačemu in tujemu sovražniku. Borba se vrši z vsemi sredstvi: javni politični boj vodijo stranke; med njimi prvačijo Nemška nacionalna, Bavarska ljudska in »Nemška ljudska stranka svobode.« Med mladino delujejo neštete športne, izobraževalne in telovadne organizacije, dijaštvo vseh vi-

sokih šol je združeno v organizaciji Hochschulring, organizirani so vsi bivši častniki. (Offiziersbund) odpuščeni vojaki in inteligenca vseh poklicev. Razen tega pa obstajajo še tajne organizacije po vsej Nemčiji. Te se poslužujejo nasilja in so do zob oborožene. Znane so tajne organizacije: Orgesch, Orka in Consul. Poslednje ima med drugim: »Poveljništvo za eksplozivno orožje« in »Poveljništvo za politične umore«. Vse skupaj: stranke, prosvetna in telovadna društva in tajne organizacije preveva nepomirljivo sovražnost proti židom in Francozom, narodna bojevitost, goreč ponos na nemško pokolenje, nezrušljiva vera v veliko bodočnost nemškega naroda.

Vlada strahu.

Da se nemški narod osvobodi, je treba discipliniranega boja proti vladajočim oblastnikom: proti socializmu, ki jih vladajo židje, in proti židovskim kapitalistom. Zrušiti je treba republiko in ustanoviti monarhijo. Armada mora zopet na noge, kajti le oborožena sila bo prinesla nemškemu narodu pravico. Zato v smrt z vsemi omahljivci, pacifisti in izdajalci. Dovolj je besed, treba je dejanj. In tako je v Nemčiji padlo pod roko teh tajnih organizacij od leta 1919 dalje 300 političnih voditeljev. Tudi Francozom je treba pokazati pest. Vojna odškodnina se ne sme več plačati Franciji, ker je to poniževalno. Če hoče Francija zasedeti nemške kraje, je treba nastopiti s silo. Sile se bodo Francozi zbal. To je edino prava in uspešna politika do Francozov. Toda današnja nemška vlada je za tako politiko prestrahopetna. Nemčija ima danes pravo »vlado strahu«. Nemško ljudstvo mora s to vlado pomesti in vzeči vajeti v roke.

To so sile, ki sedaj naraščajo v Nemčiji s čezdalje večjo naglico. Nemška duša je vsa razgibana, temna, kalna, grozeča. Kaj bo iz nje prihrumelo, ne vemo. Bodočnost je meglena in polna nevarnosti.

† Dr. Karel Vrstovšek. Vojnim oškodovancem!

Hipotečni kreditni zavod je te dni prejel od zakladnega ministra Dr. Stefanija tole brzojavko:

«Ker imam namen čim prej zaključiti dajanje predujmov na račun vojne odškodnine, obveščam ta zavod, da se mu še izplača v sedanji izmeri 35 milijonov lir obrok za mesec februar tekočega leta, ki se ima primerno porazdeliti med zavode, ki dajejo predujme. Za naslednje mesece marec, april in majnik se obrok skrči na 22 milijonov na mesec. Določen je v celoti novim pokrajinam in se mora v sedanjem razmerju porazdeliti med dotične zavode. Po majniškem obroku se ne bo izplačalo nič več v te namene in je torej potrebno, da zavodi, ki dajejo predujme, urejajo odslej svoje obveznosti z oškodovanci po tem programu.»

Iz te brzojavke je razvidno, da misli fašistovska vlada ustaviti izplačevanje predujmov na vojno odškodnino. Od meseca maja dalje ne dobe vojni oškodovanci niti vinarja več!

Ta sklep vlade pomenja strašen udarec za našo deželo!

Slava njegovemu spominu!

VESELA VELIKA NOČ!

Juda Iškarijot.

France Bevč.

Predvčerajšnjim zjutraj, včeraj opoldne in danes zvečer sem ga videl. Videl ga bom jutri in pojutranjem in vse dni do tiste ure, ko ga bom pustil za dedščino otrokom. Star je, kakor je zemlja stara, neizbežen, kakor je smrt neizbežna, vsepričujoč kakor senca človekova.

Juda Iškarijot! Proklet na veke, senca hudičeva, seme vsega zla! Napolnil je mojo žalost in moj gnjev, sedel je kot krastača na mojo dušo, zabodel se je kot trn v srce. Vidim ga ob belem dnevu in še v sanjah mi ne da miru. Ves črn je in mračen, njegova hoja je negotova in plaha, kot da se mu rušijo tla pod nogami. Njegova beseda je čudno lepka, pred njegovo ljubeznijo beži še golazen.

Kadarkoli ga vidim, se izvije iz črne glorijole, ki ovija njegov obraz, lik glave, ki je siva in vsa z gubami preprežena kot sito.

Bil je starec, ki se je rodil, da podeda za očetom ped peščene zemlje, katera mu je dajala radosti tako malo, kot je bilo grozdje in klasje skopo, še za vsako potno srago eno zrno ne. Vendar ni tožil, dokler se ni zgodilo, da se je v enem mesecu za deset let postal star in za petdeset let doživel, trpljenja in ponižanja. Postava je vklesala strašne pismenke na njegov obraz in mu izmzgala hrbtnico. Skoro opotekel se je predme.

»Petinpedeset let imam... sinove in hčere... a še nisem bil zaprt ali kaznovan...«

Njegova beseda je klicala po čudnem usmljenju. Oči je uprl v tla kot da se sramuje greha, ki ga ni mogel razložiti v svoji vesti.

»Kako se je to zgodilo?«

»Juda Iškarijot je vse to naredil...«

»Odprl sem oči in usta; nerazumljivo je vpilo po jasnosti. Do tedaj sem poznal Juda Iškarijota samo iz svetega pisma. Ali sem tedaj razmišljal o ti uganki človeške duše? Podlež, ki je dajal sovraštvo za ljuvezen. Napuha je hotel z zlim dejanjem premagati Boga. Nevoščljiv, ki so mu oči krvavele ob pogledu na Janeza, ljubljenca Jezusovega. Lakomnež, ki je izgnal božjo besedo iz duše in položil srebrnike vanjo. Dno vsega zla je bila nevera. Ko so Jezusa na rokah nosili in so mu čudežna dela postiljala pot s cvetjem in oljkami, ali ni bil med najvernejšimi in prvi na njegovi desnici — ker se ga je bal. Ko se je pričelo dopolnjevanje, kar se je imelo in moralo dopolniti, je mrknila njegova vera. Udaril je s čelom ob tla pred sovragi in se je ponudil za hlapca. Bojzljivcu ni ostalo toliko poguma, da bi izlegnil kazalec in pokazal nanj — poljubil ga je...«

Ko sem pogledal starca v obraz, se mi je zdelo, da vidim znamenje poljuba na njegovem čelu. Ne! Bil je le udarec biračev, ko so ga gnali v ječo.

Povedal mi je zgodbo, ki jo je trgal v kose in začel znova. Kot da prihaja zoper brata. Ena zgodba izmed tisočeri, na veke zamolčanih.

Doma je bil nekje iz kobariškega ali idrijskega okraja, ne spominjam se več. Imel je človeka, o katerem je mislil, da je njegov prijatelj.

V dneh, ko misel ni bila zapečaten s sedmerimi pečati in beseda zaklenjena, je bil med najglasnejšimi; njegovi govori so bili najbolj goreči. Le včasih se mu je pomračilo čelo,

kot da spomin trka nanj. Bogve zakaj? Vsak človek ima tiho vodo, ki ga razjeda v globini, ko pride ura in se zopet pomiri. Čemu je treba, da je to zavist ali hujšega kaj?

Le enkrat se je zgodilo, da se je izmuznilo njegovo srce na dlan in smo ga videli razločno, kar nas je bilo pri mizi. Zbal se je naših pogledov, zdrznil se je in ga skrtil kot kača noge.

Velikonočna.

*Stolnica je himno pela,
kakor jo pojo izbrani
nebeščani.*

*Jaz pa zunaj sem poslušal,
kot poslušajo trpini
v solz dolini.*

*In srce je ulovilo
dva stovesna mot-akorda:
Sursum corda!*

*Sursum corda! Krišku srca!
Dan vstajenja, verska srenja,
se začinja.*

*Kmalu bo po dnevu bojnem
muka tuja, smrt nam tuja.
Aletuja!*

Silvin Sardenko.

Vsakomur se enkrat spodsne in pozabljeno je bito.

»Prišla je preizkušnja za nas vse. Po cvetni nedelji veliki teden, ko je bilo treba naložiti križ. Kje je bil on? Ločil se je od nas kot voda od olja v svetiljki. Nisem ga videl odkritega obraza in njegova beseda se je spremenila... Ko se je odtegnil popolnoma, ga nisem videl več. Kod je hodil moj sosed?«

Zdelo se mi je, da sem ga srečal nekoč v temi, ko sva se vračala s prijateljem v trpljenju domov in sva tehtala z besedami vsak svoje težave. V gosti kopici senc je stal; ko sva prišla blizu, je izginil v nič.

Nato sem ga jasno čutil, da stoji pred vrati, ko sem učil svoje otroke moliti, tako kot me je mati učila. Njegove oči so sijale skozi ključavnico. Ko sem odprl vrata, je izginila njegova senca za vogal.

Ko sem zvečer bral iz knjige, sem ga slutil, kako pritiska obraz na šipe. Še ozreti se nisem upal, a njegovo sapo sem čul. Moja beseda je postala tišja, nazadnje je umolknila.

Zvečer nisem mogel spati. Bil sem prepričan, da stoji ob omari, ob umivalni posodi ali v kotu kje in si ne upa dihati. Kaj bom zaklical v svojih mučnih sanjah.

To so najstrašnejše ure, verjemite mi. Kot zlò visi nad teboj in ga ne moreš ne vzreti ne pregnati.

Zgodilo se je, da sva se srečala v gostilni. Pozdravil me je in sram me je bilo, ker sem slabo sodil o njem. Prisedel je k meni. Smejal se mi je. Natočil mi je vina v kozarec in pil sem. Še celo roko mi je ponudil in svojim besedam je prilil polovico medu.

»Kod hodiš?« mi je dejal in mi mežikal, kot da se norčuje. No, jaz sem bil v svoji hipni radosti slep. »Kod hodiš, date ne vidim? Saj ni jeze v tebi? A? Staro postavo morava spo-

štovati, ne? Stara postava je bila boljša... Kaj buljiš? Ej, nisem kot Juda, da bi izdal svojega prijatelja...«

Molčal sem kot grob. Moja radost, da me je nagovoril, se je spremenila v strašen strah, ki mi je še besedo zaprl...

»Čuj...«, se je nagnil do mene, da sem čutil njegovo sapo v usta. »Nikoli ne vemo, kaj pride. Mnogo je takih. Če kako besedo rečeš, ali če hraniš

Petelinje petje (Ivan Papini).

«Goriška Straža» prinaša na tem mestu odlomek iz znamenite Papinijeve knjige «Zgodovina Kristusova». Pisatelj opisuje, kako je na večki četrtki zvečer ugrabila policija farizejev in pismarjev Kristusa v vrtu Getsemani. Zvezanega so peljali skozi temne jeruzalemske ulice v hišo velikega duhovna Kajfe. Čim je bil Kristus aretiran, so ga njegovi apostoli zapustili, bežali so iz vrta v največji naglici, trepetaje za svoje življenje.

«Izmed enajst ubeglih apostolov — pravi Papini — sta se skesala samo dva svoje strahopetnosti in sta od daleč v senci zidov sledila gugajočim se svetilkam stražnikov, ki so vedli Kristusa v brlog morilcev: bila sta Simon Jonov in Janez Cebedejev.

Janez, ki ga je zlužinčad Kajfe dobro poznala, je vstopil na dvorišče Kajfove palače skoro v istem trenutku kakor Kristus, toda Simon — bolj sramežljiv in strahopeten ko Janez — ni maral vstopiti. Ostal je zunaj pred vrati. Ker Janez ni videl nikjer tovariša in ga je želel imeti pri sebi, da se tolažita in če treba branita, je po par trenutkih šel zopet na cesto. Pregovoril je nezaupno vratarico in peljal Simona na dvorišče. Toda ob prestopu praga ga je žena spoznala: — Ali nisi tudi ti eden izmed učenecv moža, ki so ga vjeli? —

Toda Peter je osupnil kakor užaljen:

— Ne vem in ne razumem, kaj hočeš reči. Jaz ga ne poznam.

In v družbi z Janezom se je vsedel k ognju, ki so ga bili zanetili hlapci na dvorišču, kajti dasi v aprilu je bila noč mrzla. Toda žena se ni dala ugnati. Stopila je k ognju in ga je natančno pogledala:

— Tudi ti, je vzkliknala, si bil z Jezusom Nazarenskimi.

In zopet je on tajil s prisego.

— Ti rečem, da ga ne poznam.

Vratarica se je vrnila, majaje z glavno, k vhodu, toda možje so postali nezaupni, predločno tajeenje Simona Petra jih je napolnilo s sumom. Premerili so ga od nog do glave in dejali:

— Gotovo moraš biti njihov, zakaj tudi po govoricu te spoznamo.

Tedaj je začel Simon spet prisegati in se zaklinjati, da ni res, tu pa stopi predenj mož, nek sorodnik Malha, kateremu je bil Peter odsekal uho, zapre mu besedo in izjavi:

— Saj sem te videl v vrtu z njim!

Peter zapleten v laži se je začel iznova rotiti, da ga zamenjujejo z nekom drugim, da ne spada med prijatelje onega moža.

Prav v tem trenutku so peljali Kristusa, zvezanega med stražniki, preko dvorišča na drugo stran poslopja kjer je stanoval Kajfa, in Kristus je slišal Petrove besede in ga je pogledal. Samo hip so ga zrle te oči — te oči, v katerih je bil Peter zagledal nekoč lesket božanstva — samo za hip ga je pogledal z očmi, ki jih je bilo težje prenesti, ko so sijale v milini kakor v srdi. In ta pogled je ranil za vse večne čase ubogo, stiskano srce ribičevo in do smrti ni mogel zabiti teh milih in bolečnih punčic, ki so počivale na njem v tej noči strahot, teh punčic, ki so govorile v enem hipcu več in bolj presunljivo kakor tisoč besed.

ZAHVALA

Ob priliki težkega udarca, ki nas je doletel s smrtjo naše nepozabljene in priljubljene hčerke, sestre, sestričine, svakinje in zaročenke

JULE BIZJAK

se najiskrenejše zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za vse izraze sočutja, za poklonjene vence in za udeležbo pri pogrebu. Zahvaljujemo se še posebno preč. g. dr. Mirku Brumatu in našemu preč. upravitelju Oskarju Pahorju za tolažbo, Prisrčno pa še našem ženskemu pevskemu zboru in g. pevovodji Abeli Reščiču za pretresujoče žalostinke pri hiši in ob prerano odprtem grobu.

št. Peter pri Gorici, 23. marca 1923.

Žaljuočl ostali.

Restavrant Europa Josip Culot

Piazza della Vittoria (Travnik 16)

Goriška kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili ob vseh urah

Domača briška, vipavska in furlanska vina.

Dvorišče za krogljanje in kegjišče.

ZAHVALA

Ob priliki težkega udarca, ki nas je zadela vsled nepričakovane izgube našega nepozabnega dobrega soproga in očeta.

Antona Mozetiča

se tem potem najiskrenejše zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za udeležbo pri pogrebu, za izražano sočutje ter darovani venec. Posebno se zahvaljujemo g. Josipu Mozetiču za velikodušni dar. Iskrena hvala še enkrat vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da se je pogreb tako častno vršil.

Bilje, 23. marca 1923.

Žaljuočla soproga in otroci.

Ivan Cotic

kamnoseški mojste

SOVODNJE pri GORICI

se priporoča cenj. občinstvu za izdelavo nagrobnih spomenikov in drugih v to stroko spadajočih del.

JAVNA DRAŽBA.

Dne 3. aprila t. l. se proda na dražbi v Ozeljanu pri Šempasu hiša št. 59, s pašnikom in majhnim vrtom ob glavni cesti.

Dediči.

ADRIA ČEVLJI

izdelek „Čevljarske zadrage v Miru u“

Lastne prodajalne:

GORICA, Corso G. Verdi 22
TRST, Via dei Rettori 1.

Fotografski elektroatelj v Gorici, Via Carducci 7 (Gospoška ulica) v hiši «Goriške Ljud. Posojilnice», in podružnica v Idriji.

Priporoča se cenj. sorojakom najvpljudneje za obilen obisk za velikonocene praznike.

JOSIP NARDIN.

VABILO

na občni Kmečko del. gospodarske zadrage v Dobravljah, reg. zadrage z omeje, zvezo, ki se vrši v nedeljo, dne 8. aprila 1923., ob 2 popoldne v združenem prostoru, s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnštva,
2. Poročilo nadzorništva,
3. Potrditev računov za leto 1922,
4. Volitev načelnštva in nadzorništva,
5. Morebitni predlogi.

Za slučaj, da ne pride zadostno število udov, se skliče drugi občni zbor ravno isti dan ob 3. uri popoldne Dobravlje, dne 26. marca 1923.

Tvrška F. PRIMAS & P. GIULIANI

za bencin, mineralna olja, mazila, maščobe, karbid, priprave na bencin in petrolejev plin itd. itd.

Zastopnica in založnica delniške družbe „Soc. It. del Petr. ed Affini „Nafta“ s sedežem v Genovi in pop. vplač. glavnico L 200.000.000 za goriško področje

Začasni uradi in skladišča v ul. Garibaldi 18 zaloge na Mirenski cesti (juž. kol.)

Naznanja svojim cenjenim odjemalcem, da s koncem tek. meseca marca preseli svoje urade in skladišča v ul. Cipressi št. 8 pritličje (hiša Angelini).

Prepričana, da ji njeni trajni in številni odjemalci ohranijo svojo doseganje naklonjenost in zaupanje, kakor doslej, se jim najvda-neje zahvaljuje. Primas & Giuliani.

Staroznana gostilna s prenočišči

Pri Rajhu na Kornu v Gorici

toči izvrstna domača črna in bela vina ter kraški teran. Kuhinja izborna. Sobe in prenočišča čista, postelje snažne.

Za obilen obisk se priporoča.

JOSIP DROČ
gostilničar.

Postajališče osebnih avtomobilov, ki vozijo v Gragar, Čepovan in nazaj.

Priletel hlapec, delaven in trezenišče službe za opravljanje lahkega domačega dela. Nastop službe o sv. Juriju. Naslov pove uprava «Goriške Straže.»

Novoustanovljeno „Konsumno društvo“

za Ročinj in okolico naznanja sl. občinstvu v Ročnju in okolici, da kdor želi pristopiti kot član, naj se zglaš v Ročnju pri podpredsedniku Štefanu Dugar.

Podpisani čutimo dolžnost se tem potom najiskrenejše zahvaliti

g. dr. ETTORJU D'OSVAEDU

izvrstnemu operatorju za oči, kateri nam je na mojstrski način operiral skiljenje v bolnici usmilj. bratov v Gorici, tako da nam je oči položil na pravo mesto.

Alojz Martini - Gorica
Kocijančič Ferd. - Podgora
Kotic Ludovik - Sovodnje
Hadalin Julij - Cerkno.

OGLAS:

VEČ HARMONIK. NOVIE s tremi toni se ugodno proda pri Ivanu Filipič v Idriji št. 128.

Pozor na domačo tvrdko! Franc Saunig - Gorica

Gospoška ulica, sedaj v. Carducci št. 25

Velika izbira Pfaffovih in drugih sivalnih strojev iz prvih nemških tovarn za krojače, šivilje, čevljarje in sedlarje

katere jamči do 20 let

Velika izbira dvokoles. Izjemno prodaja tudi na obroke. Ceniki na zahtevo poštne pošti. Lastna mehanična delavnica. Brezplačni pouk v umetnem vezenju.

FELBERBAUM & ROLICH

(prej Hedžet & Koritnik)

Gorica - Corso Verdi šte. 7 - Gorica

Velika izbira moškega in ženskega sukna, raznovrstnega zefirja, perkala ter perila, velika zaloga pletenin in vezenin, kakor tudi vsakovrstnega blaga za neveste, drobnine ter vseh potrebščin za krojače in šivile.

NA DROBNO!

NA DEBELO!

VELIKA ZALOGA ČEVLJEV „MODERNO“

(Calzaturificio „Moderno“) Rašel št. 34, Tel. 235

Kje dobim vojaške čevlje najbolj po ceni? Pri VUKU v Rašelu; on ima največjo zalogo iz najboljših tovarn, ročno delo in cene najnižje

Vojaški čevlji	à 25 — 30 Lir.
Otroški čevlji	à 10 — 40 „
Ženski visoki čevlji (iz tovarne)	à 42 — 50 „
Ženski visoki čevlji (domače delo)	à 55 — 75 „
Moški čevlji (iz tovarne)	à 30 — 60 „
Moški čevlji (domače delo)	à 50 — 70 „

Sprejema tudi vsa naročila in popravila.

TEOD. HRIBAR (nasl.) - GORICA

Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Rymann**, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!

Vabilo na naročbo za leto 1923. Družba sv. Mohorja na Prevaljah

izda l. 1923 štiri knjige kot družbeni dar. Med temi slovito povest iz svetovne književnosti: „Carski sel“ in „Kemijo za ljudstvo“. Vse štiri knjige stanejo samo 15 Din. „Pasijonski molitvenik“, vez. z rdečo obrezo, v obliki „Resnice za večnost“.

dobijo člani za doplačilo 9 Din. Doplačilo dosmrtnikov je naznanjeno v vabilnih polah Družbe sv. Mohorja za leto 1923. Kdor polo želi, naj se zglaš pri Družbi sv. Mohorja na Prevaljah. Rok za nabiranje članov za Julijsko Benečijo se podaljša do 5. aprila. Odprava letošnjih družbenih knjig se bo vršila že meseca septembra.

Pozor, vojni oškodovanci! Pozor novinci! Vojska proti draginji!

Produktivna zadruga solkanskih mizarjev v Solkanu pri Gorici, ki je edina zadruga mizarjev v Julijski Krajini, daje na znanje občinstvu, da je odprla tri svoje bogato opremljene zaioge pohištva v Solkanu na Sočebanovi cesti pred vodom na Sv. Goro, v Gorici na Kornu (na vogalu ul. Formica) in na trgu sv. Antona (stari plac).

V zalogah ima pohištvo vseh vrst, spalne sobe - posamezne omare - predalčnike - vzmeti (sušt) stole za vodo, kredence - mize - okvire - stolice i. t. d. vse na izbere: Občinstvo se lahko posluži ugodne prilike, da nadomesti po vojni uničeno hišno in sobno opravo - **Pristni domači izdelki z ugodno niskimi cenami.** Omenjena zadruga sprejema tudi posamezna naročila v mizarško stroko spadajočih del, kakor stavbena dela, okna, vrata i. t. d.

Za obilne obiske se priporoča

Vodstvo zadrage.